

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 858

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 391 din 6 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6), art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său	2–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.291. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Sitului Natura 2000 ROSPA0003 Avrig—Scorei—Făgăraș	15
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
104. — Ordin pentru completarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 391**

din 6 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6), art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 990/310/2016. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.434D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.632D/2016, nr. 1.752D/2016, nr. 1.886D/2016, nr. 1.891D/2016, nr. 1.918D/2016, nr. 1.953D/2016, nr. 1.967D/2016, nr. 1.986D/2016, nr. 1.993D/2016, nr. 2.005D/2016, nr. 2.051D/2016, nr. 2.052D/2016, nr. 2.086D/2016, nr. 2.127D/2016, nr. 2.135D/2016, nr. 2.137D/2016, nr. 2.143D/2016, nr. 2.146D/2016, nr. 2.155D/2016, nr. 2.157D/2016, nr. 2.164D/2016, nr. 2.167D/2016, nr. 2.170D/2016, nr. 2.187D/2016, nr. 2.194D/2016, nr. 2.198D/2016, nr. 2.207D/2016, nr. 2.237D/2016, nr. 2.238D/2016, nr. 2.246D/2016, nr. 2.249D/2016, nr. 2.263D/2016, nr. 2.264D/2016, nr. 2.267D/2016, nr. 2.301D/2016, nr. 2.306D/2016, nr. 2.326D/2016, nr. 2.339D/2016, nr. 2.342D/2016, nr. 2.344D/2016, nr. 2.345D/2016, nr. 2.353D/2016, nr. 2.374D/2016, nr. 2.380D/2016, nr. 2.388D/2016, nr. 2.389D/2016, nr. 2.402D/2016, nr. 2.406D/2016, nr. 2.411D/2016, nr. 2.418D/2016, nr. 2.429D/2016, nr. 2.439D/2016, nr. 2.449D/2016, nr. 2.459D/2016, nr. 2.460D/2016, nr. 2.461D/2016, nr. 2.479D/2016, nr. 2.480D/2016, nr. 2.482D/2016, nr. 2.485D/2016, nr. 2.488D/2016, nr. 2.495D/2016, nr. 2.503D/2016, nr. 2.509D/2016, nr. 2.511D/2016, nr. 2.516D/2016, nr. 2.523D/2016, nr. 2.528D/2016 și nr. 2.564D/2016, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, excepții ridicate de Societatea „Bancpost” — S.A. din București în dosarele nr. 5.952/315/2016 și nr. 6.704/315/2016 ale Judecătoriai Târgoviște, nr. 11.172/180/2016 și nr. 12.299/180/2016 ale Judecătoriai Bacău — Secția civilă, nr. 5.875/288/2016 și nr. 7.349/288/2016 ale Judecătoriai Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, nr. 8.746/193/2016 al Judecătoriai Botoșani — Secția civilă,

nr. 3.136/205/2016 al Judecătoriai Câmpulung, nr. 9.780/55/2016, nr. 10.137/55/2016 și nr. 12.214/55/2016 ale Judecătoriai Arad — Secția civilă, nr. 3.836/189/2016 al Judecătoriai Bârlad, nr. 15.147/325/2016, nr. 17.519/325/2016, nr. 16.120/325/2016 și nr. 22.633/325/2016 ale Judecătoriai Timișoara — Secția I civilă, nr. 6.809/306/2016 și nr. 6.811/306/2016 ale Judecătoriai Sibiu — Secția civilă, nr. 15.327/212/2016/a1, nr. 15.328/212/2016/a1 și nr. 17.588/212/2016/a1 ale Judecătoriai Constanța — Secția civilă, nr. 6.207/1.748/2016 și nr. 8.521/1.748/2016 ale Judecătoriai Cornetu, nr. 17.062/4/2016, nr. 14.935/4/2016, nr. 18.310/4/2016 și nr. 14.315/4/2016 ale Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, nr. 2.647/337/2016 al Judecătoriai Zalău, nr. 2.017/263/2016 și nr. 1.978/263/2016 ale Judecătoriai Motru, nr. 15.478/197/2016, nr. 12.795/197/2016 și nr. 13.508/197/2016 ale Judecătoriai Brașov — Secția civilă, nr. 17.355/245/2016, nr. 22.735/245/2016, nr. 17.856/245/2016 și nr. 20.794/245/2016 ale Judecătoriai Iași — Secția civilă, nr. 1.779/201/2016 al Judecătoriai Calafat, nr. 23.890/299/2016, nr. 29.144/299/2016 și nr. 24.428/299/2016 ale Judecătoriai Sectorului 1 București, nr. 15.808/301/2016, nr. 18.882/301/2016, nr. 13.815/301/2016, nr. 18.415/301/2016, nr. 13.820/301/2016, nr. 15.807/301/2016, nr. 18.454/301/2016, nr. 18.313/301/2016, nr. 19.332/301/2016, nr. 14.561/301/2016 și nr. 18.883/301/2016 ale Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, nr. 6.440/190/2016 și nr. 4.500/190/2016 ale Judecătoriai Bistrița — Secția civilă, nr. 12.782/325/2016 al Judecătoriai Timișoara — Secția a II-a civilă, nr. 4.254/221/2016 al Judecătoriai Deva — Secția civilă, nr. 1.097/210/2016 al Judecătoriai Chișineu-Criș, nr. 5.326/204/2016 al Judecătoriai Câmpina, nr. 1.866/206/2016 al Judecătoriai Câmpulung Moldovenesc, nr. 4.780/740/2016 al Judecătoriai Alexandria, nr. 13.404/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, nr. 15.940/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, nr. 3.578/176/2016 al Judecătoriai Alba Iulia, nr. 1.543/268/2016 al Judecătoriai Odorheiu Secuiesc, nr. 1.879/257/2016 al Judecătoriai Mediaș, nr. 2.696/290/2016 al Judecătoriai Reșița, nr. 12.106/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, nr. 14.903/281/2016 al Judecătoriai Ploiești și nr. 5.923/202/2016 al Judecătoriai Călărași. În dosarele Curții nr. 2.339D/2016 și nr. 2.482D/2016, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată și de către Societatea ERB New Europe Funding II B.V. din București.

4. La apelul nominal răspund, în Dosarul Curții nr. 2.086D/2016, partea Daniela Pisano, iar în Dosarul Curții nr. 2.495D/2016, partea Emilia Margareta Dulgheru și avocat Maria Stroe, care depune la dosarul cauzei împuternicire avocațială și pentru partea Cornel Dulgheru. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Partea Daniela Pisano, doamna avocat Maria Stroe și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul

dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.632D/2016, nr. 1.752D/2016, nr. 1.886D/2016, nr. 1.891D/2016, nr. 1.918D/2016, nr. 1.953D/2016, nr. 1.967D/2016, nr. 1.986D/2016, nr. 1.993D/2016, nr. 2.005D/2016, nr. 2.051D/2016, nr. 2.052D/2016, nr. 2.086D/2016, nr. 2.127D/2016, nr. 2.135D/2016, nr. 2.137D/2016, nr. 2.143D/2016, nr. 2.146D/2016, nr. 2.155D/2016, nr. 2.157D/2016, nr. 2.164D/2016, nr. 2.167D/2016, nr. 2.170D/2016, nr. 2.187D/2016, nr. 2.194D/2016, nr. 2.198D/2016, nr. 2.207D/2016, nr. 2.237D/2016, nr. 2.238D/2016, nr. 2.246D/2016, nr. 2.249D/2016, nr. 2.263D/2016, nr. 2.264D/2016, nr. 2.267D/2016, nr. 2.301D/2016, nr. 2.306D/2016, nr. 2.326D/2016, nr. 2.339D/2016, nr. 2.342D/2016, nr. 2.344D/2016, nr. 2.345D/2016, nr. 2.353D/2016, nr. 2.374D/2016, nr. 2.380D/2016, nr. 2.388D/2016, nr. 2.389D/2016, nr. 2.402D/2016, nr. 2.406D/2016, nr. 2.411D/2016, nr. 2.418D/2016, nr. 2.429D/2016, nr. 2.439D/2016, nr. 2.449D/2016, nr. 2.459D/2016, nr. 2.460D/2016, nr. 2.461D/2016, nr. 2.479D/2016, nr. 2.480D/2016, nr. 2.482D/2016, nr. 2.485D/2016, nr. 2.488D/2016, nr. 2.495D/2016, nr. 2.503D/2016, nr. 2.509D/2016, nr. 2.511D/2016, nr. 2.516D/2016, nr. 2.523D/2016, nr. 2.528D/2016 și nr. 2.564D/2016 la Dosarul nr. 1.434D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții Daniela Pisano, care solicită Curții să constate că Legea nr. 77/2016 este constituțională și că trebuie aplicată, și doamnei avocat Maria Stroe, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că acțiunile judiciare care au ocazionat ridicarea excepțiilor de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016 au fost determinate de imposibilitatea clienților băncilor de a-și mai achita datoriile față de acestea.

7. Reprezentantul Ministerului Public arată că dispozițiile de lege criticate au mai fost suspuse controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional pronunțând Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, și că se impune menținerea jurisprudenței în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 26 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 990/310/2016, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

9. Prin încheierile din 17 august 2016 și 16 septembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 5.952/315/2016 și nr. 6.704/315/2016, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

10. Prin încheierile din 6 septembrie 2016 și 18 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 11.172/180/2016 și nr. 12.299/180/2016, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

11. Prin sentințele nr. 4.099 și nr. 4.103 din 24 august 2016, pronunțate în dosarele nr. 5.875/288/2016 și nr. 7.349/288/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.**

12. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.746/193/2016, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

13. Prin Încheierea din 30 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.136/205/2016, **Judecătoria Câmpulung a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.**

14. Prin încheierile din 22 septembrie 2016, 29 septembrie 2016 și 13 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 9.780/55/2016, nr. 10.137/55/2016 și nr. 12.214/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

15. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.836/189/2016, **Judecătoria Bârlad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

16. Prin încheierile din 16 septembrie 2016, 6 octombrie 2016, 18 octombrie 2016 și 25 octombrie 2016, pronunțate în Dosarele nr. 15.147/325/2016, nr. 16.120/325/2016, nr. 17.519/325/2016 și nr. 22.633/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 și ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1), (2) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din aceeași lege.**

17. Prin încheierile din 16 septembrie 2016 și 7 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 6.809/306/2016 și nr. 6.811/306/2016, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

18. Prin încheierile nr. 14.267 din 27 septembrie 2016 și nr. 14542 din 30 septembrie 2016, precum și prin Sentința civilă nr. 11.353 din 6 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 15.327/212/2016/a1, nr. 15.328/212/2016/a1 și nr. 17.588/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, în special art. 4 alin. (1), art. 5, în special art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8, în special art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 ale Legii nr. 77/2016.**

19. Prin încheierile din 6 septembrie 2016 și 20 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 6.207/1748/2016 și nr. 8.521/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 și, în mod specific, ale art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din aceasta.**

20. Prin Încheierea din 9 septembrie 2016, Sentința civilă nr. 9.890 din 19 septembrie 2016, Încheierea din 28 septembrie 2016 și Încheierea din 5 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 14.315/4/2016, nr. 17.062/4/2016, nr. 14.935/4/2016 și nr. 18.310/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 și ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din aceasta.**

21. Prin încheierile din 14 septembrie 2016, 23 septembrie 2016, 27 septembrie 2016, 6 octombrie 2016, 10 octombrie 2016, 12 octombrie 2016, 18 octombrie 2016,

19 octombrie 2016 și 24 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 18.882/301/2016, nr. 15.808/301/2016, nr. 13.815/301/2016, nr. 18.415/301/2016, nr. 13.820/301/2016, nr. 15.807/301/2016, nr. 18.454/301/2016, nr. 18.313/301/2016, nr. 18.883/301/2016, nr. 14.561/301/2016 și nr. 19.332/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate privind prevederile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

22. Prin Încheierea din 30 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.647/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 în integralitate și, în mod specific, a art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din aceasta.**

23. Prin încheierile din 5 septembrie 2016 și 20 septembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 2.017/263/2016 și nr. 1.978/263/2016, **Judecătoria Motru a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 ale Legii nr. 77/2016.**

24. Prin încheierile din 8 septembrie 2016, 23 septembrie 2016 și 14 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 15.478/197/2016, nr. 12.795/197/2016 și nr. 13.508/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016 și a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 11 ale aceleiași legi.**

25. Prin încheierile din 19 septembrie 2016, 27 septembrie 2016, 28 septembrie 2016 și 6 octombrie 2016, pronunțate în Dosarele nr. 17.355/245/2016, nr. 17.856/245/2016, nr. 20.794/245/2016 și nr. 22.735/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 în ansamblul său și a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 ale Legii nr. 77/2016.**

26. Prin Încheierea din 3 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.779/201/2016, **Judecătoria Calafat a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

27. Prin încheierile din 4 octombrie 2016, 6 octombrie 2016 și 25 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 24.428/299/2016, nr. 23.890/299/2016 și nr. 29.144/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

28. Prin încheierile din 3 octombrie 2016 și 12 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 6.440/190/2016 și nr. 4.500/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

29. Prin Încheierea din 7 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.782/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

30. Prin Încheierea din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.254/221/2016, **Judecătoria Deva — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.

31. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.097/210/2016, **Judecătoria Chișineu-Criș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

32. Prin Încheierea din 10 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.326/204/2016, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 — art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11.**

33. Prin Încheierea din 30 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.866/206/2016, **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

34. Prin Încheierea din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.780/740/2016, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

35. Prin Încheierea din 26 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.404/302/2016, precum și prin Încheierea din 17 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.106/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și, respectiv, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

36. Prin Încheierea din 11 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.940/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

37. Prin Încheierea din 29 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.578/176/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

38. Prin Încheierea din 17 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.543/268/2016, **Judecătoria Odorheiu Secuiesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

39. Prin Încheierea din 19 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.879/257/2016, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

40. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.696/290/2016, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

41. Prin Încheierea din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.903/281/2016, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

42. Prin Încheierea nr. 85 din 27 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.923/202/2016, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.

43. Excepțiile au fost ridicate de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II B.V. din București în cauze având ca obiect contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

44. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, referitor la criticile **extrinseci** de neconstituționalitate, autoarele consideră că dispozițiile art. 3 și art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă cerințele referitoare la procedura de adoptare a actelor normative în anumite domenii special definite de Constituție. Se arată că legea dării în plată este o lege care a fost adoptată conform prevederilor constituționale aplicabile unei legi ordinare. Or, Codul civil — actul normativ de la care legea dării în plată derogă — este o lege organică. În această ordine de idei, problema care se pune este în ce măsură o lege ordinară poate să deroge de la prevederile unei legi organice. În opinia autoarelor, în conținutul Legii nr. 77/2016 se regăsesc mai multe norme ce se încadrează în sfera de reglementare a regimului juridic general al proprietății [cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină în mod forțat titular al dreptului de proprietate asupra imobilului]. Astfel, întrucât aceste prevederi din legea dării în plată modifică regimul general al proprietății, rezultă că sunt incidente dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, care stabilesc faptul că acest domeniu este rezervat legii organice.

45. Critica de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, are în vedere modul defectuos în care legiuitorul și-a exercitat competența de legiferare prin încălcarea cerințelor referitoare la previzibilitatea pe care trebuie să o aibă un act normativ. Se identifică o serie de dispoziții din Legea nr. 77/2016 care încalcă cerințele privitoare la claritatea și previzibilitatea unui act normativ, astfel cum acestea au fost statuate în jurisprudența Curții Constituționale. În primul rând, legea dării în plată nu clarifică mai multe aspecte privitoare la modul de aplicare a dispozițiilor sale; astfel, legea nu definește noțiunea de „locuință”, nu stabilește în sarcina cui vor fi cheltuielile de executare silită sau nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei „contract de credit”.

46. În al doilea rând, legea este imprecisă prin faptul că prevede o derogare de la dispozițiile Codului civil, fără a preciza care sunt dispozițiile legale vizate de aceasta. Or, în condițiile în care Codul civil reprezintă norma generală, excepțiile prevăzute de legea specială trebuie să fie expres și limitativ statuate. Altfel, rezultatul pe care îl produce lipsa de coerență a textului Legii nr. 77/2016 este nașterea unui „drept civil paralel”, în condițiile în care este de la sine înțeles că Legea nr. 77/2016 nu poate exista „singură” în circuitul civil, ci doar prin coroborare cu alte acte normative.

47. În al treilea rând, în art. 2 din Legea nr. 77/2016 se prevede faptul că această lege „se coroborează” cu dispozițiile mai multor acte normative; însă legea nu prevede în ce fel se va face această operațiune de coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile Legii nr. 77/2016 tind mai mult spre o modificare, iar uneori (cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999) spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării. De asemenea, Legea nr. 77/2016 derogă de la dispozițiile Codului de procedură civilă în ceea ce privește regimul juridic al executării silite, al competenței instanțelor judecătorești etc. Nu în ultimul rând, legea dării în plată nu se referă în niciun fel la „coroborarea” cu dispozițiile Legii nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. *Ultima ratio*, legea dării în plată lasă o largă marjă de interpretare aspectelor tranzitorii, deoarece nu face nicio referire la regimul aplicabil contractelor încheiate sub

imperiu Codului civil din 1864. Toate aceste exemple de inadvertențe, care țin de relația dintre legea dării în plată și restul cadrului normativ, conduc la un caracter imprecis al normei.

48. În al patrulea rând, există o inadvertență între scopul declarat de legiuitor (pe care îl putem extrage din *expunerea de motive*) și textul legii dării în plată. De exemplu, neconcordanța apare cel mai puternic între scopul reglementării și mijloacele legislative: pe de o parte, reglementarea dorește să protejeze debitorii aflați într-o situație de dificultate financiară, iar, pe de altă parte, când sunt enumerate în art. 4 condițiile pentru aplicarea dării în plată cu efect liberatoriu, nu se regăsește nicio prevedere care să limiteze aplicarea dispozițiilor legale doar la debitorii aflați într-o situație dificilă din punct de vedere financiar.

49. În ceea ce privește criticile **intrinseci** de neconstituționalitate se arată că art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât consacră efectul retroactiv al legii în totalitatea sa. Astfel, Legea nr. 77/2016 este aplicabilă contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silite demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor.

50. Autoarele excepției susțin că legea nouă adaugă raportului juridic născut sub imperiul legii vechi o instituție juridică cu caracter de nouitate față de dispozițiile legale aplicabile la data încheierii raportului juridic avute în vedere de părți. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la alte efecte ale contractului și la un alt mecanism de stingere a obligațiilor decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Atunci când s-a încheiat contractul de credit, părțile au convenit ca debitorul să se oblighe să restituie sumele de bani primite cu titlu de împrumut. Ulterior, în viața contractului intervine legiuitorul și, împotriva voinței creditorului, conferă debitorului dreptul ca acesta să se libereze de obligația sa față de creditor printr-un alt bun decât cel la care s-a așteptat și se așteaptă în mod legitim creditorul, fără să distingă după cum bunul este afectat sau nu de alte sarcini ori de stadiul în care acesta se găsește ori să solicite creditorului stingerea tuturor obligațiilor în cazul în care bunul imobil afectat garanției creditorului a fost deja supus procedurii de executare silită.

51. În continuare se susține că art. 6 alin. (6) din Codul civil a clarificat noțiunea de „situație juridică”, valorificând experiența doctrinară și jurisprudențială în materie, iar ipoteza reglementată de art. 3 din Legea nr. 77/2016 nu poate să fie calificată drept o situație juridică, respectiv un „statut” personal sau real. Prin urmare, în cazul în care contractele au fost încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu se poate aplica art. 11 în forma actuală, adică nu se poate institui în sarcina profesionistului obligația de a prelua cu titlu de dare în plată imobilul afectat garanției, cu efect liberatoriu pentru întreaga creanță, pentru că un asemenea efect al contractului nu era prevăzut de lege la data stabilirii obligațiilor, respectiv la data încheierii contractului. Or, dacă art. 11 prevede că dispozițiile noii legi se aplică inclusiv contractelor în curs de derulare, adică și celor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, înseamnă că textul este neconstituțional pentru că înfrânge principiul neretroactivității legii noi. În concluzie, pentru contractele încheiate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016 nu pot fi avute în vedere alte efecte juridice decât cele prevăzute de lege sub imperiul căreia au fost încheiate.

52. Autoarele excepției apreciază că se încalcă **art. 16 alin. (1) din Constituție**. Prin Legea nr. 77/2016 se instituie un tratament discriminatoriu al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, întrucât acestea pun creditorul într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Consumatorului i se recunoaște dreptul absolut de a se libera de datorie prin simplul

transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, situație de natură să îl plaseze într-o poziție privilegiată pe debitor, cu nesocotirea dispozițiilor constituționale.

53. Neconstituționalitatea art. 7 din Legea nr. 77/2016 decurge, în primul rând, din încălcarea **dreptului la apărare și a accesului la justiție**, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Practic, deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devin ineficace și iluzorii. Aceasta reprezintă și o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

54. Autoarele excepției mai susțin că prin dispozițiile criticate se aduce o atingere nepermisă **dreptului de proprietate privată** al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, sume care nu se vor mai restitui în integralitate ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Or, creditorii dețin un drept de proprietate asupra întregii sume acordate cu titlu de împrumut, iar dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus în garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se va recupera toată suma acordată. Această expropriere nu se produce în conformitate cu dispozițiile constituționale, întrucât pierderea dreptului de proprietate asupra creanței nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire, și nici nu operează pentru o cauză de utilitate publică, stabilită conform legii.

55. În speță, continuă autoarea excepției de neconstituționalitate, dreptul consumatorului este unul discreționar, deoarece acesta poate alege în orice moment obligarea instituției creditoare la achiziționarea imobilului. Privarea de bun nu are loc pe baza unui act al vreunei administrații, ci pe temeiul voinței unui particular, ceea ce face ca această ingerință să fie una arbitrară, întrucât particularul, respectiv consumatorul, nu este obligat să urmărească vreun interes public, ci numai interesele sale private, atunci când solicită privarea instituției creditoare de bunul său.

56. Limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează în limitele permise de art. 53 din Constituție, pierderea dreptului de proprietate nefiind proporțională cu scopul urmărit, elementul de protecție socială neregăsindu-se în condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

57. În consecință, prin instituirea dării în plată cu efect liberatoriu, în lipsa consimțământului creditorului, la deplina discreție a consumatorului și fără a fi prevăzute condiții minime de admisibilitate care să se refere la dificultățile financiare ale consumatorului, se încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului.

58. Deși accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă sunt garantate prin **art. 45 din Constituție**, dispozițiile legale criticate limitează această garanție sub două aspecte.

Operațiunile de creditare, care reprezintă unele dintre activitățile principale ale creditorilor, sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează transformarea forțată a creditorului într-un „vehicul imobiliar”, deși nu a exprimat liber o astfel de inițiativă economică. Banca nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar, prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor, va fi obligată să desfășoare această activitate neprevizionată.

59. Nu are relevanță faptul că instituția de credit a primit un bun imobil drept garanție a obligației de rambursare a creditului ori, în cazul executării silită a bunului, prețul de adjudecare, întrucât intenția de la momentul constituirii ipotecii nu este aceea de a dobândi acest imobil în proprietate, ci doar de a avea o preferință înaintea altor creditori în ceea ce privește sumele valorificate din vânzarea respectivului bun ipotecat, indiferent în mâinile cui s-ar afla la momentul valorificării. Dreptul de ipotecă, înțeles ca drept real accesoriu, nu schimbă obiectul creanței pe care o garantează, în speță fiind un drept real garantând executarea unei obligații de a da o sumă de bani, ci îl pune pe creditor în poziția unui creditor preferat. Este adevărat că aceste persoane juridice pot deține imobile în proprietate, dar astfel de imobile sunt deținute ca bază a exercitării comerțului lor specific, și nu ca un scop în sine al comerțului lor.

60. Din prisma art. 45, în coroborare cu art. 135 din Constituție, statul are obligația de a nu schimba sau altera scopul activității unui actor la viața economică, altfel se încalcă libertatea comerțului. Darea în plată potrivit Codului civil, respectiv preluarea în contul creanței, potrivit Codului de procedură civilă, sunt situații de excepție. Cât timp măsura se menține în limitele unei excepții, este rezonabilă și proporțională scopului executării obligațiilor. Transformarea ei în regulă, prin instituirea unui drept unilateral, potestativ al consumatorului și a unei obligații corelative a creditorului de a accepta darea în plată, sub sancțiunea pronunțării unei hotărâri de către instanța de judecată, încalcă în mod evident libertatea economică a creditorului, care este silit să accepte o altă modalitate de valorificare a creanței decât aceea care rezultă din scopul activității sale și natura contractelor încheiate în realizarea acestuia (împrumuturi bănești care, potrivit principiului nominalismului, presupun restituirea întocmai a sumelor împrumutate).

61. Libera inițiativă ar însemna libertatea persoanei de a desfășura activitatea economică în modalitatea pe care aceasta o consideră cea mai potrivită pentru a-și atinge scopul, uzând de mijloacele juridice pe care le are la dispoziție. În desfășurarea activității sale economice, persoana este liberă să își aleagă partenerii contractuali și clienții. Ca o consecință, deși libertatea contractuală nu are valențe constituționale exprese, ea ar putea fi subsumată conceptului de liberă inițiativă, deoarece mijlocul juridic prin care persoana participă la viața economică este contractul ca formă de manifestare a libertății contractuale.

62. Se mai susține că, atunci când este vorba despre un raport între particulari, statul trebuie să reglementeze justa exercitare a drepturilor concurente, și nu să supună un particular la voința arbitrară a unui alt particular. Nu sunt prevăzute condițiile în care libertatea prevăzută de art. 53 poate fi îngrădită prin instituirea dreptului consumatorului de a proceda la darea în plată, ceea ce înseamnă că dreptul consumatorului ce restrânge libertatea economică este discreționar. Măsurile propuse sunt disproporționate față de scopul urmărit. Scopul este protejarea debitorilor aflați în dificultate financiară, pe când Legea nr. 77/2016 — art. 4 alin. (1) — nu prevede o astfel de condiție pentru aplicarea dării în plată cu efect liberatoriu.

63. Protejarea consumatorilor și simpla calitate de consumator a uneia dintre părțile contractului nu poate conduce la un asemenea efect drastic de încălcare a libertății economice și contractuale, cu atât mai mult cu cât elementul de protecție socială lipsește cu desăvârșire din cadrul condițiilor de admisibilitate din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Aceasta cu atât mai mult cu cât, acordarea de drepturi generale unei categorii largi de consumatori, fără a exista criterii clare în ce privește necesitatea consumatorului de protecție socială poate da naștere la abuzuri din partea consumatorilor.

64. În final, se afirmă că, întrucât Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)–(3), art. 45 și art. 53 din Constituție, este evidentă încălcarea art. 1 din Constituție.

65. **Judecătoria Sinaia**, în Dosarul Curții nr. 1.434D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu a formulat o opinie cu privire la excepția de neconstituționalitate.

66. **Judecătoria Târgoviște**, în Dosarul Curții nr. 1.632D/2016, reține că este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016, întrucât aceste prevederi nu au legătură cu soluționarea cauzei. Astfel, dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 reglementează aplicabilitatea procedurii dării în plată și în cazul contractelor de credit ce se execută silit, or, în cauză, nu s-a invocat și nu s-a dovedit inițierea unei proceduri de executare silită. Totodată, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 reglementează efectele unor acte juridice ulterioare soluționării contestației, respectiv contractul de dare în plată sau hotărârea care ține loc de un astfel de contract. Ca atare, eventuala neconstituționalitate a acestora nu are vreo înrâurire asupra modului de soluționare a contestației formulate de autoarea excepției. În ceea ce privește dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 77/2016, în raport de faptul că pârâtul în cauză nu are calitatea de fideișur sau codebitor, fiind debitorul principal, este evident că nu au nicio legătură cu soluționarea cauzei.

67. Instanța constată că autoarea nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci se referă la aplicarea și interpretarea legii, sarcină care excede competenței Curții Constituționale, și este strict în apanajul instanțelor de judecată, astfel încât sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

68. Totodată, instanța consideră că excepția invocată în legătură cu art. 3 și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată. Astfel, aceste texte nu aduc atingere dreptului de proprietate, atâta vreme cât, în schimbul creanței stinse, creditorul primește un bun pe care, la momentul încheierii contractului de credit, l-a considerat o garanție suficientă, această operațiune neputând fi, în niciun caz, echivalată cu o expropriere. De asemenea, normele în cauză nu conțin elemente de imprevizibilitate și inaccesibilitate, altele decât cele inerente contractului de credit în general care, mai ales în cazul unui termen îndelungat de derulare, presupune asumarea unor schimbări importante ale condițiilor economico-financiare inițiale. Totodată, instanța apreciază că normele în cauză nu constituie o restrângere a drepturilor creditorului, întrucât, de vreme ce acesta are posibilități net superioare debitorului de a previziona modificarea condițiilor economico-financiare, poate realiza o arhitectură a contractului de credit corespunzătoare, respectiv poate solicita, la încheierea acestuia, garanții îndestulătoare, inclusiv prin raportare la modificările previzionate. Faptul că, urmare a acestei reglementări, o parte din riscul contractului este preluat de bancă, constituie o opțiune a legiuitorului, permisă acestuia de normele constituționale care nu așază banca pe o poziție superioară altor persoane.

69. De asemenea, instanța apreciază că nici critica de constituționalitate a art. 7 din Legea nr. 77/2016 nu este întemeiată, în condițiile în care acesta reglementează dreptul

băncii de a contesta notificarea și procedura de urmat. Prevederea unor termene „excesiv de scurte”, în opinia contestatoarei creditoare, nu reprezintă o încălcare a celor două drepturi constituționale, în condițiile în care procedura în care se soluționează cererea este de urgență, dar cu citarea părților.

70. Instanța apreciază că art. 11 este contrar art. 15 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește raporturile juridice izvorând din contracte încheiate sub imperiul reglementărilor anterioare, ce nu prevedeau acest tip de dare în plată a imobilului în vederea stingerii obligațiilor asumate prin contractele de credit, Constituția stabilește imposibilitatea aplicării legii dării în plată. Astfel, este interzisă aplicarea în raporturile juridice anterior constituite între părți a unor modalități noi de stingere a obligațiilor contractuale, prin intermediul unei legi care a intrat în vigoare după momentul încheierii contractului, întrucât decizia părților de a contracta nu putea să aibă în vedere decât efectele produse de actul juridic în raport cu legea sub imperiul căreia a luat naștere, adică legea de la momentul încheierii contractului.

71. În Dosarul Curții nr. 2.460D/2016, **Judecătoria Târgoviște** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. De asemenea, instanța reține constituționalitatea dispozițiilor criticate din perspectiva art. 1 alin. (5), art. 21, art. 24, art. 45, coroborat cu art. 53 și art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, precum și neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate din perspectiva art. 15 alin. (2) și art. 44, coroborat cu art. 53 din Constituție.

72. **Judecătoria Bacău — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.752D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu a formulat o opinie cu privire la excepția de neconstituționalitate.

73. În Dosarul Curții nr. 2.418D/2016, **Judecătoria Bacău — Secția civilă** consideră că, în aparență, se încalcă principiul constituțional. Sunt evocate, în acest sens, art. 15 alin. (2), art. 44 alin. (1)–(2) și art. 53 din Constituție. Se reține, printre altele, că se încalcă dreptul de proprietate al băncilor în măsura în care se instituie un mecanism forțat de dare în plată și de stingere a datoriei, cu suspendarea de drept a tuturor efectelor contractului și a tuturor procedurilor în curs, doar în temeiul unei notificări, ca act unilateral al debitorului, fără să existe nicio alternativă de adaptare judiciară a contractului și fără ca aceste măsuri extrem de grave să fie condiționate de lipsa veniturilor și a bunurilor debitorului, adică de starea lui de insolvabilitate, cel puțin așa cum este înțeleasă în dreptul comun.

74. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă**, în dosarele Curții nr. 1.886D/2016 și nr. 1.891D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu s-a pronunțat cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

75. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.918D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată, excepția vizând restul dispozițiilor legale criticate fiind neîntemeiată.

76. **Judecătoria Câmpulung**, în Dosarul Curții nr. 1.953D/2016, arată că se încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât legea criticată se aplică unui raport juridic născut sub imperiul vechii legi, fără ca părțile din contract să poată prevedea modificarea legislației în sensul arătat.

77. **Judecătoria Arad — Secția civilă**, în dosarele Curții nr. 1.967D/2016, nr. 2.246D/2016 și nr. 2.342D/2016, apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale, raportat la art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât modifică explicit efectele contractelor de credit aflate în derulare, în sensul că acestea pot fi stinse printr-o cauză nouă, necunoscută la data încheierii lor și care operează, practic, *ad nutum*, contra voinței celeilalte părți, prin mecanismul dării în plată silită a imobilului ipotecat și stingerea în întregime a tuturor

debitelor. Cu privire la excepția de neconstituționalitate vizând celelalte dispoziții legale criticate, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată.

78. **Judecătoria Bârlad**, în Dosarul Curții nr. 1.986D/2016, reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei. Instanța reține că, în materie contractuală, atât valabilitatea contractului, efectele, cât și executarea și încetarea acestuia sunt supuse legii în vigoare la data la care a fost încheiat. În cazul unui contract încheiat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016, dispozițiile de lege criticate atașează alte consecințe juridice decât cele existente la momentul încheierii lui, și anume un mod de stingere a obligațiilor, prin manifestarea de voință doar a unei părți a raportului juridic, posibilitate care nu era prevăzută de legea în vigoare la acel moment.

79. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, instanța reține că se instituie obligația creditorului ipotecar de a lua în proprietate bunul ipotecat, în contradicție cu principiul fundamental al dreptului potrivit căruia nimeni nu poate fi obligat să devină titularul unui drept. Pe de altă parte, dreptul de opțiune stabilit în favoarea debitorului goleşte de conținut dreptul de creanță al băncii, întrucât, dintr-un drept pur și simplu, dreptul de creanță se transformă în drept afectat de incertitudinea alegerii pe care o va realiza debitorul.

80. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.993D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, mai puțin cea referitoare la dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016, fără să motiveze, însă, această opinie.

81. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.374D/2016, a precizat că formularea unui punct de vedere ar echivala cu o antepunțare cu privire la contestația care face obiectul dosarului cu a cărui soluționare este investită.

82. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.406D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu formulează un punct de vedere cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

83. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.516D/2016, reține că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

84. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.005D/2016, reține că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 10 și că este întemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 11, prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție. În motivarea soluției de admitere a excepției, instanța reține că, în materie contractuală, atât valabilitatea contractului, cât și efectele, precum și executarea și încetarea acestuia sunt supuse legii în vigoare la data la care a fost încheiat, având în vedere și art. 6 alin. (2) și (6) din noul Cod civil.

85. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.237D/2016, apreciază că se încalcă, cel puțin aparent, art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție, restul dispozițiilor legale criticate fiind constituționale.

86. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.051D/2016, apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu pot face parte din obiectul concret al excepției de neconstituționalitate. Excepția de neconstituționalitate este întemeiată din perspectiva art. 44, coroborat cu art. 53 din Constituție. Astfel, instanța consideră că datoria stinsă prin dare în plată este semnificativ mai mare decât valoarea imobilului cu privire la care se încheie actul juridic de dare în plată, fără a exista, în acest sens, un raport de proporționalitate între scopul legitim urmărit prin adoptarea dispozițiilor legale criticate — echilibrarea riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor

imobile — și restrângerea dreptului de proprietate al profesionistului. Instanța apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale prin raportare la celelalte critici.

87. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.052D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate invocată de contestator este întemeiată numai prin raportare la dispozițiile art. 53 cu referire la art. 44 din Constituție.

88. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.429D/2016, reține că darea în plată, ca modalitate de stingere a obligațiilor, reprezenta o posibilitate legală în ambele reglementări ale Codului civil, atât cea de la 1864, cât și cea din 2009, astfel că, strict din acest punct de vedere, Legea nr. 77/2016 nu cuprinde norme care să reglementeze efecte juridice noi. Rămâne, însă, de analizat modalitatea concretă pe care Legea nr. 77/2016 o propune în legătură cu darea în plată a imobilelor ipotecate, din perspectiva existenței unei ingerințe asupra dreptului de opțiune al instituțiilor creditoare, al justificării acesteia în raport cu interesul consumatorilor și al proporționalității măsurii. Instanța judecătorească mai arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva art. 45 și art. 53 din Constituție.

89. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul Curții nr. 2.086D/2016, reține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, principiul neretroactivității legii este încălcat, având în vedere că legea nouă se aplică și cu privire la un efect viitor al unui contract încheiat anterior intrării sale în vigoare. Dispozițiile art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 sunt contrare art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție, întrucât, în momentul în care între valoarea creditului și valoarea bunului s-ar căsca o prăpastie, în sensul că valoarea ce a rămas de plată întrece cu mult valoarea imobilului, instanța apreciază că nu se mai poate vorbi de limitări în exercițiul de drepturi, ci de încălcări ale drepturilor respective. În schimb, instanța judecătorească nu a reținut încălcarea, în cauză, a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 45 din Constituție.

90. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul Curții nr. 2.509D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

91. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.127D/2016, reține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dar, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu motivează această opinie.

92. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în dosarele Curții nr. 2.301D/2016, nr. 2.402D/2016 și nr. 2.511D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

93. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.135D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în măsura în care dispozițiile legii criticate încalcă prevederile art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție. De asemenea, măsurile prevăzute în dispozițiile legale criticate sunt disproportionale.

94. În Dosarul Curții nr. 2.137D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, acestea neavând legătură cu soluționarea cauzei. Instanța mai reține că dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3) și art. 7 din Legea nr. 77/2016, cu privire la care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, nu sunt contrare dispozițiilor constituționale prevăzute în art. 15 alin. (2), art. 21, art. 24, art. 44, art. 45 și art. 53 din Constituție. În opinia instanței, dispozițiile prevăzute în art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale în măsura în care respectiva lege se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare.

95. În Dosarul Curții nr. 2.187D/2016, opinia **Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă** este în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate, prin raportare la art. 15 alin. (2), art. 44 alin. (2) și art. 135 din Constituție.

96. În dosarele Curții nr. 2.263D/2016 și nr. 2.264D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** consideră că sunt încălcate art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție, iar măsurile dispuse prin Legea nr. 77/2016 sunt disproporționate, atât timp cât stingerea forțată a creanței nu este însoțită de garanția acordării unei compensații adecvate. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016, instanța o apreciază ca fiind inadmisibilă.

97. În Dosarul Curții nr. 2.326D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, acestea neavând legătură cu soluționarea cauzei. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții legale criticate, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată.

98. În dosarele Curții nr. 2.479D/2016 și nr. 2.482D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** reține că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție, precum și că ingerința instituită de Legea nr. 77/2016 în drepturile creditorului este disproporționată.

99. În dosarele Curții nr. 2.485D/2016 și nr. 2.528D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

100. În Dosarul nr. 2.523D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. În plus, reține că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție, precum și că ingerința instituită de lege în drepturile creditorului este disproporționată.

101. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul Curții nr. 2.143D/2016, apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă art. 1 alin. (5), din perspectiva securității raporturilor juridice, art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la principiul neretroactivității și art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate privată.

102. **Judecătoria Motru**, în dosarele Curții nr. 2.146D/2016 și nr. 2.389D/2016, reține că dispozițiile legale criticate ridică probleme de constituționalitate, din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și din perspectiva art. 16 alin. (1), art. 44 și art. 45 din Constituție. De asemenea, art. 8 din Legea nr. 77/2016 nu este compatibil cu principiul constituțional al securității juridice, iar măsurile criticate în excepția de neconstituționalitate nu respectă principiul proporționalității.

103. **Judecătoria Brașov**, în Dosarul Curții nr. 2.155D/2016, apreciază că normele criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

104. În Dosarul Curții nr. 2.157D/2016, **Judecătoria Brașov** reține că normele criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, cu excepția art. 148 alin. (2) din Constituție.

105. În Dosarul Curții nr. 2.353D/2016, **Judecătoria Brașov** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

106. În dosarele Curții nr. 2.164D/2016 și nr. 2.344D/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

107. În Dosarul Curții nr. 2.345D/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția este, în parte, întemeiată, întrucât dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. De asemenea nu sunt respectate exigențele de claritate și previzibilitate în reglementarea sferei de aplicare a Legii nr. 77/2016, întrucât, deși art. 3 al acesteia instituie o derogare numai de la dispozițiile noului Cod civil, art. 11 face referire la contracte încheiate

anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, fără limită în timp, ceea ce sugerează că Legea ar reprezenta și o derogare de la dispozițiile Codului civil din 1865. Această necorelare terminologică este de natură să fie sursa unor interpretări diferite cu privire la domeniul său de aplicare.

108. În Dosarul Curții nr. 2.459D/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că dispozițiile art. 3, art. 5 alin. (1) și (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44 și art. 53 din Constituție. În schimb, instanța reține că nu sunt încălcate dispozițiile prevăzute în art. 21, art. 24 și art. 45 din Constituție.

109. **Judecătoria Calafat**, în Dosarul Curții nr. 2.167D/2016, apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și pe cele ale art. 45 din Constituție.

110. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în dosarele Curții nr. 2.170D/2016 și nr. 2.480D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fiind necesară extinderea controlului de constituționalitate cu privire la Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cel puțin din perspectiva respectării principiului securității juridice și a condițiilor de previzibilitate și accesibilitate care decurg din principiul statului de drept enunțat la art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, se consideră că se încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44 alin. (2) și art. 53 din Constituție. De asemenea, în opinia instanței, dispozițiile criticate ridică și probleme de încălcare a tehnicii legislative.

111. Instanța pune în discuție, printre altele, caracterul funcțional al însuși mecanismului instituit pentru realizarea procedurii dării în plată, indiferent de data încheierii contractului de credit, cu luarea în considerare a faptului că simpla formulare a unei notificări de către un debitor poate produce consecința suspendării obligatorii a oricărei executări silite a obligațiilor născute dintr-un contract de credit, cu atât mai mult cu cât nu este prevăzut și termenul maxim la care trebuie fixată data pentru prezentarea creditorului la biroul notarial, conform art. 5 din Legea nr. 77/2016.

112. În Dosarul Curții nr. 2.488D/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. În plus, consideră că există o aparență a încălcării principiului fundamental al neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, instanța apreciază că normele legale nu sunt previzibile, în măsura în care operațiunea juridică pe care o reglementează, astfel cum rezultă din ansamblul prevederilor legii, este cea a unei remiteri forțate de datorie, în condițiile în care s-ar constata că nu există o echivalență între valoarea bunului imobil ipotecat și valoarea obligației considerate ca fiind executată, din această perspectivă urmând a fi analizat și dacă, prin acest mecanism, nu este afectat dreptul de proprietate privată al instituției creditoare și în ce măsură încălcarea acestui drept poate fi justificată exclusiv de necesitatea protejării drepturilor consumatorilor, din perspectiva dispozițiilor art. 53 din Constituție.

113. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.194D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, excepția având ca obiect restul dispozițiilor legale criticate fiind neîntemeiată.

114. În Dosarul Curții nr. 2.388D/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă** apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (1) și (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016, respectiv restul dispozițiilor acesteia nu au legătură cu prezentul litigiu, astfel că instanța a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a acestora. Instanța mai consideră că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, restul dispozițiilor legale criticate fiind conforme Constituției.

115. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.198D/2016, apreciază că prevederile contestate sunt constituționale, cu excepția art. 11 din lege, care încalcă principiul neretroactivității consacrat de art. 15 din Constituție și a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, care încalcă prevederile art. 44, coroborate cu cele ale art. 53 din Constituție.

116. **Judecătoria Deva — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.207D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată, prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, excepția având ca obiect restul dispozițiilor legale criticate fiind neîntemeiată.

117. **Judecătoria Chișineu-Criș**, în Dosarul Curții nr. 2.238D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

118. **Judecătoria Câmpina**, în Dosarul Curții nr. 2.249D/2016, reține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

119. **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc**, în Dosarul Curții nr. 2.267D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate vizând dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată, prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție, iar excepția referitoare la celelalte dispoziții legale criticate este neîntemeiată.

120. **Judecătoria Alexandria**, în Dosarul Curții nr. 2.306D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fiind necesară extinderea controlului de constituționalitate cu privire la Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cel puțin din perspectiva respectării principiului securității juridice și a condițiilor de previzibilitate și accesibilitate care decurg din principiul statului de drept enunțat la art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, se consideră că se încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44 alin. (2) și art. 53 din Constituție. De asemenea, în opinia instanței, dispozițiile criticate ridică și probleme de încălcare a tehnicii legislative.

121. Instanța pune în discuție, printre altele, caracterul funcțional al însuși mecanismului instituit pentru realizarea procedurii dării în plată, indiferent de data încheierii contractului de credit, cu luarea în considerare a faptului că, potrivit legii, după formularea și comunicarea notificării se suspendă orice executare silită a obligațiilor născute dintr-un contract de credit, fără a fi prevăzut termenul maxim la care trebuie fixată data pentru prezentarea creditorului la biroul notarial, conform art. 5 din Legea nr. 77/2016.

122. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția II-a civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.339D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. Cu referire la celelalte dispoziții legale criticate, instanța apreciază că acestea sunt constituționale.

123. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.495D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. În plus, reține că, prin întregul mecanism instituit de Legea nr. 77/2016, de stingere a tuturor datoriilor debitorului prin trecerea bunului ipotecat în proprietatea creditorului, fără a se ține cont de suma care a mai rămas de restituit și de valoarea de circulație a bunului, se aduce atingere dreptului creditorului la respectarea bunurilor sale. De asemenea se arată că din textul legii nu transpare scopul legitim, de utilitate publică, urmărit de legiuitor. În plus, ingerința instituită de lege în drepturile creditorului este disproporționată, atât timp cât stingerea forțată a creanței, reglementată de Legea nr. 77/2016, nu este însoțită de garanția acordării unei compensații adecvate. Instanța consideră, deopotrivă, că nu sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

124. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.380D/2016, fără a-și motiva punctul de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este, cel puțin în parte, întemeiată.

125. **Judecătoria Alba Iulia**, în Dosarul Curții nr. 2.411D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu formulează un punct de vedere cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

126. **Judecătoria Odorheiu Secuiesc**, în Dosarul Curții nr. 2.439D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu formulează un punct de vedere cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

127. **Judecătoria Mediaș**, în Dosarul Curții nr. 2.449D/2016, apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44 și art. 53 din Constituție. De asemenea se arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 21, art. 24 și art. 45 ale legii fundamentale.

128. **Judecătoria Reșița**, în Dosarul Curții nr. 2.461D/2016, reține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

129. **Judecătoria Ploiești**, în Dosarul Curții nr. 2.503D/2016, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își formulează opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

130. **Judecătoria Călărași**, în Dosarul Curții nr. 2.564D/2016, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, chiar și în ipoteza în care legiuitorul ar dori, în mod justificat, să înlăture sau să atenueze unele situații nedrepte, nu poate realiza acest lucru prin intermediul unei legi care să aibă caracter retroactiv, ci trebuie să caute mijloacele adecvate care să nu vină în contradicție cu acest principiu constituțional. În schimb, instanța de judecată reține că nu sunt încălcate dispozițiile art. 21, art. 24, art. 44, art. 45, art. 53 și art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție.

131. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

132. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

133. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

134. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și ale Legii nr. 77/2016, în ansamblul său. Prevederile menționate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.”;

— Art. 3: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din

contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) quantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;

— Art. 5 alin. (1), (2), (3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiussorul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată”.

135. Cu referire la obiectul excepțiilor de neconstituționalitate cu care a fost sesizată în dosarele nr. 2.249D/2016 și nr. 2.406D/2016, analizând dispozitivul încheierilor de sesizare a Curții prin comparație cu obiectul excepțiilor, așa cum au fost formulate de autoare, Curtea constată că instanța judecătorească a sesizat jurisdicția constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a unor dispoziții legale care nu au fost menționate în excepțiile autoarei, respectiv art. 1 alin. (3), art. 4, în integralitatea lui și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 77/2016. Totodată, Curtea reține că instanțele judecătorești nu s-au prevalat de dispozițiile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 și nu au ridicat, din oficiu, excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 4, în integralitatea lui, și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 77/2016. Întrucât o sesizare realizată în aceste condiții încalcă dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, **Curtea constată că nu este investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, în integralitatea lui, și ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 77/2016.**

136. De asemenea, Curtea, analizând criticile de neconstituționalitate, reține că motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează, în fapt, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016, în integralitatea lui, ci alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) ale acestuia. Prin urmare, în soluționarea prezentei cauze, Curtea constată că este investită exclusiv cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) din Legea nr. 77/2016, și **nu se va pronunța cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.**

137. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției, art. 15 alin. (2) care prevede principiul neretroactivității, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul de apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53

privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii și art. 135 privind economia.

138. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze îndeplinirea condițiilor referitoare la admisibilitatea acesteia prevăzute de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță (...) care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”, precum și de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

139. Astfel, din perspectiva dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, referitor la situația de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea, autoarea Societatea Bancpost — S.A. din București a încheiat contractele de credit cu consumatorii **înainte de data intrării în vigoare a noului Cod civil**, respectiv 1 octombrie 2011. Curtea reține, în plus, că autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze, în mod distinct, la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea **noului Cod civil** [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea **vechiului Cod civil**. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca **inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016**.

140. Faptul că aceste contracte de credit au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil, este relevant și în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate **în derulare** la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate **după data intrării sale în vigoare**. Așa fiind, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă**, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

141. În continuare, din perspectiva prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a reținut că **dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii** pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea această posibilitate și obligație, dispozițiile legale menționate ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind îndeplinirea justiției.

142. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, faptul că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la

dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare, precum și faptul că decizia precitată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în dosarele conexe în prezenta cauză, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) și art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca devenită inadmisibilă**.

143. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, a reținut că dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică, art. 73 alin. (3) lit. m) privind adoptarea legilor organice, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, iar, cu privire la dispozițiile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană din Constituție, a constatat că nu au incidență în cauză [paragraful 130]. Autoarele excepției de neconstituționalitate repun în discuție conformitatea dispozițiilor criticate din Legea nr. 77/2016 cu o parte dintre aceste texte constituționale.

144. În urma examinării criticilor formulate de autoarele excepției din perspectiva acestor dispoziții constituționale, Curtea constată că atât considerentele, cât și soluția reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză.

145. Cu privire la criticile formulate din perspectiva **art. 1 alin. (5) din Constituție**, Curtea reiterează cele statuate în paragrafele 109—111 ale Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016: „Aspectele invocate în legătură cu art. 1 alin. (5) din Constituție vizează, însă, mai degrabă chestiuni care țin de interpretarea sau aplicarea legii de către instanța judecătorească sau se referă la corelarea dintre prevederi legale din acte normative diferite. Astfel, se critică faptul că legea nu definește noțiunea de locuință, nu stabilește în sarcina cui vor fi cheltuielile de executare silită sau nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei «contract de credit», nu se arată în ce măsură Codul civil este aplicabil în materia nou-reglementată, că există inadvertențe între scopul declarat în expunerea de motive și conținutul propriu-zis al legii. Se mai critică faptul că se schimbă obiectul de activitate al băncii, că se denaturează piața bancară. De asemenea, autoarele excepției de neconstituționalitate au arătat că Legea nr. 77/2016 este neclară și că nu prevede ce se întâmplă atunci când există ipotece de ranguri diferite constituite asupra imobilului ce urmează a fi dat în plată sau ce se întâmplă atunci când imobilul este deteriorat din neglijența debitorului. Se mai pune și problema corelării cu dispozițiile Codului de procedură civilă în ceea ce privește regularizarea cererilor de chemare în judecată. Curtea constată, însă, că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească, analiza lor excedând competenței instanței de contencios constituțional. (...) De asemenea s-a arătat în criticile formulate că prevederile legale criticate nu sunt coroborate cu dispozițiile Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015, lege care încă nu a intrat în vigoare. Însă, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod

constant că nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțelesului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale”.

146. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea **art. 15 alin. (2) din Constituție**, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.” [paragraful 115].

147. În ceea ce privește critica autoarelor excepției, potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă **art. 16 alin. (1) din Constituție** referitor la egalitatea în fața legii, întrucât instituie un tratament discriminatoriu al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă referitoare la conceptul de *egalitate în fața legii*, care nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, pe această cale, se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și, deci, instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Cu referire la criticile autoarelor excepției, Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

148. Privitor la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva **art. 45 și art. 135 din Constituție**, Curtea reține că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — *în condițiile legii* —, legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor” [paragraful 16].

149. În ceea ce privește criticile aduse Legii nr. 77/2016 din perspectiva **art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție**, Curtea face trimitere, o dată în plus, la cele statuate în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv paragraful 108: „Curtea reține că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de

proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015), care în art. 348 reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată”.

150. Referitor la **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016**, Curtea reiterează cele statuate în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 128, cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată. Astfel, în accepțiunea art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință. Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate.

151. Prin urmare, Curtea va respinge ca **neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016**.

152. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București în dosarele nr. 990/310/2016 al Judecătorei Sinaia, nr. 5.952/315/2016 și nr. 6.704/315/2016 ale Judecătorei Târgoviște, nr. 11.172/180/2016 și nr. 12.299/180/2016 ale Judecătorei Bacău — Secția civilă, nr. 5.875/288/2016 și nr. 7.349/288/2016 ale Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, nr. 8.746/193/2016 al Judecătorei Botoșani — Secția civilă, nr. 3.136/205/2016 al Judecătorei Câmpulung, nr. 9.780/55/2016, nr. 10.137/55/2016 și nr. 12.214/55/2016 ale Judecătorei Arad — Secția civilă, nr. 3.836/189/2016 al Judecătorei Bârlad, nr. 15.147/325/2016, nr. 17.519/325/2016, nr. 16.120/325/2016 și nr. 22.633/325/2016 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, nr. 6.809/306/2016 și nr. 6.811/306/2016 ale Judecătorei Sibiu — Secția civilă, nr. 15.327/212/2016/a1, nr. 15.328/212/2016/a1 și nr. 17.588/212/2016/a1 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă, nr. 6.207/1.748/2016 și nr. 8.521/1.748/2016 ale Judecătorei Cornetu, nr. 17.062/4/2016, nr. 14.935/4/2016, nr. 18.310/4/2016 și nr. 14.315/4/2016 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, nr. 2.647/337/2016 al Judecătorei Zalău, nr. 2.017/263/2016 și nr. 1.978/263/2016 ale Judecătorei Motru, nr. 15.478/197/2016, nr. 12.795/197/2016 și nr. 13.508/197/2016 ale Judecătorei Brașov — Secția civilă, nr. 17.355/245/2016, nr. 17.856/245/2016, nr. 22.735/245/2016 și nr. 20.794/245/2016 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, nr. 1.779/201/2016 al Judecătorei Calafat, nr. 23.890/299/2016, nr. 29.144/299/2016 și nr. 24.428/299/2016 ale Judecătorei Sectorului 1 București, nr. 15.808/301/2016, nr. 18.882/301/2016, nr. 13.815/301/2016, nr. 18.415/301/2016, nr. 13.820/301/2016, nr. 15.807/301/2016, nr. 18.454/301/2016, nr. 19.332/301/2016, nr. 14.561/301/2016 și nr. 18.883/301/2016 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, nr. 6.440/190/2016 și nr. 4.500/190/2016 ale Judecătorei Bistrița — Secția civilă, nr. 12.782/325/2016 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, nr. 4.254/221/2016 al Judecătorei Deva — Secția civilă, nr. 1.097/210/2016 al Judecătorei Chișineu-Criș, nr. 5.326/204/2016 al Judecătorei Câmpina, nr. 1.866/206/2016 al Judecătorei Câmpulung Moldovenesc, nr. 4.780/740/2016 al Judecătorei Alexandria, nr. 12.106/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, nr. 15.940/300/2016 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, nr. 3.578/176/2016 al Judecătorei Alba Iulia, nr. 1.543/268/2016 al Judecătorei Odorheiu Secuiesc, nr. 1.879/257/2016 al Judecătorei Mediaș, nr. 2.696/290/2016 al Judecătorei Reșița, nr. 14.903/281/2016 al Judecătorei Ploiești și nr. 5.923/202/2016 al Judecătorei Călărași, iar în dosarele nr. 13.404/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și nr. 18.313/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de către Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II B.V. din București.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) și art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare ale aceluiași instanțe, și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sinaia, Judecătorei Târgoviște, Judecătorei Bacău — Secția civilă, Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătorei Botoșani — Secția civilă, Judecătorei Câmpulung, Judecătorei Arad — Secția civilă, Judecătorei Bârlad, Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, Judecătorei Sibiu — Secția civilă, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Cornetu, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Zalău, Judecătorei Motru, Judecătorei Brașov — Secția civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Calafat, Judecătorei Sectorului 1 București, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Bistrița — Secția civilă, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătorei Deva — Secția civilă, Judecătorei Chișineu-Criș, Judecătorei Câmpina, Judecătorei Câmpulung Moldovenesc, Judecătorei Alexandria, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătorei Alba Iulia, Judecătorei Odorheiu Secuiesc, Judecătorei Mediaș, Judecătorei Reșița, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătorei Ploiești și Judecătorei Călărași și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Sitului Natura 2000 ROSPA0003 Avrig—Scorei—Făgăraș

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 108.150/AC din 24.07.2017 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia Etapei de încadrare nr. 12 din 12.06.2014 emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate nr. 238 din 19.07.2017, Avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale nr. 1.038 din 06.04.2017, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 217.296/287.098/R325.959 din 15.02.2017, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene nr. 10.681 din 7.02.2017 și Adresa Ministerului Apelor și Pădurilor nr. 50.181/IM din 8.02.2017,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al Sitului Natura 2000 ROSPA0003 Avrig—Scorei—Făgăraș, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul Sitului Natura 2000 ROSPA0003 Avrig—Scorei—Făgăraș, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Eugen Constantin Uricec,
secretar de stat

București, 3 octombrie 2017.
Nr. 1.291.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**pentru completarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor
Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014**

Având în vedere:

— dispozițiile art. 14 și ale art. 22 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 40 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (17) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 3 decembrie 2014, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 5¹. — (1) Se constituie Cabinetul președintelui/vicepreședinților compus din 6 posturi. Personalul Cabinetului

președintelui/vicepreședinților este numit sau eliberat din funcție de către președinte, la propunerea vicepreședinților, după caz.

(2) Angajarea în cadrul Cabinetului președintelui/vicepreședinților se realizează prin încheierea unui contract individual de muncă pe durata mandatului președintelui/vicepreședinților.

(3) Personalul Cabinetului președintelui/vicepreședinților beneficiază de prevederile contractului colectiv de muncă al ANRE.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 27 octombrie 2017.
Nr. 104.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 059523